Anna werkte al tien jaar in een groot... (B1 · NT2 Dutch B1)

Tekst / Transcript

Anna werkte al tien jaar in een groot ziekenhuis en ze was altijd geïnteresseerd in oude patiënten. Toen ze klein was, woonde haar oma bij hen in huis. Die oma kreeg de dementie en vergat op het laatst zelfs de namen van haar kleinkinderen. Anna vond dat verdrietig, maar ze werd er ook nieuwsgierig van. Ze wilde weten waarom het lichaam en het hoofd van een mens langzaam veranderen. Zo ontstond haar grote ambitie: ze wilde onderzoek doen naar ouder worden.

In haar onderzoek keek Anna naar twee kanten van de mens. Het eerste aspect was lichamelijk: de spieren, het hart en de huid. Het tweede had met de geest te maken, want geestelijk verandert een mens ook. Veel mensen associëren ouderdom vooral met ziekte, maar Anna zag ook rust en kracht bij haar patiënten. Een oude filosoof die ze vaak sprak, zei tegen haar: "De dood hoort bij het leven, dus je moet er niet elke dag bang voor zijn." Anna schreef die woorden op en hing ze boven haar bureau. Ze noemde hem een wijs man, omdat hij nooit klaagde over zijn eigen ziekte.

In de cijfers zag Anna iets belangrijks. De stijging van het aantal oude mensen in het land ging snel, en over dertig jaar zou het aantal patiënten met dementie bijna verdubbelen. Artsen kunnen de kanker vaak goed bestrijden, en soms helpt één operatie al genoeg. Maar problemen in de hersenen zijn moeilijker te tegengaan. Anna kon met haar onderzoek aantonen dat beweging en contact met andere mensen echt helpen. Die resultaten wilde ze graag onder gewone mensen verspreiden, dus ze gaf lezingen in bibliotheken en buurthuizen.

Na een lezing kwam een vrouw naar haar toe. "Ik ben zo bang om oud te worden," zei ze. "Het is bijna een fobie. Ik koop elke dure de crème tegen de veroudering die ik zie, en ik denk zelfs aan de plastische chirurgie." Anna knikte vriendelijk en legde uit dat een gladde huid niets zegt over gezondheid. Ze vertelde over een oude man in haar onderzoek. Hij was helemaal kaal en zijn gezicht had diepe de rimpel, maar hij zwom nog elke week en had veel vrienden. "De veroudering kun je niet stoppen, want dat het proces hoort bij ieder mens," zei Anna rustig. "Ouder worden is onvermijdelijk. Maar hoe je die jaren leeft, is wel jouw keuze." De vrouw dacht lang na en nam die avond een definitief besluit: ze ging bij een wandelclub in haar buurt.

Try our 6-step method for free and make these words stick.

Listen to this episode online: https://course.interactivelessons.nl/local/podcast/episode.php?id=21484

Start this course for free: https://course.interactivelessons.nl/mod/quiz/view.php?id=207